

Resolució 100/2023, de 9 de febrer**Número d'expedient de la Reclamació:** 1030/2022**Administració reclamada:** Ajuntament de Montblanc**Informació reclamada:** Informació sobre la contractació de personal i compromisos de compra d'immobles.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial

Resum: Els límits legals aplicables al cas són els previstos en el règim especial d'accés establert a la legislació de règim local per a l'accés dels electes a la informació de la seva corporació local, detallat en el fonament jurídic anterior, que són específics i més reduïts que els del règim general d'accés a la informació regulat a l'LTAIPBG, en atenció a la vinculació del dret a la informació dels electes amb l'exercici del dret fonamental a la representació política i al fet que queden obligats al deure de reserva respecte de la informació que pugui perjudicar a tercers o al propi consistori. Per tant, no correspon aplicar al cas el límit relatiu a la protecció de les dades personals en els termes en què es regula al règim general de l'LTAIPBG (articles 23 i 24), sinó el límit previst a la legislació de règim local relatiu a la protecció del dret a l'honor i la intimitat, el què porta, a efectes pràctics, a que es limiti l'accés a les dades personals més sensibles i connectades amb la intimitat i l'honor, com les relatives a la salut, la sexualitat, la ideologia, la vulnerabilitat social, la victimització, la comissió d'infraccions penals o administratives, i similars. Per tant, si en el contracte de les persones treballadores, o en els informes, apareixen informacions connectades amb aquests aspectes, resultarà justificat eliminar aquesta informació de l'accés de l'electe reclamant, en aplicació de l'article 164.3 TRLMRLC. Nogensmenys, aquesta Comissió ve aplicant també al règim d'accés dels electes locals el principi de minimització en la cessió de dades personals, que portaria a evitar la cessió de dades personals no ja atenent a la naturalesa sensible o íntima de la dada, sinó considerant la seva rellevància i justificació per a la finalitat de l'accés, de manera que caldria eliminar de l'accés aquelles dades personals que no siguin necessàries, pertinents o proporcionades per a la finalitat de control de l'actuació municipal, sempre que de l'aplicació d'aquest principi no se'n desprengui un efecte que, en la pràctica, impedeixi o demori excessivament l'accés material a la informació de l'electe fins a fer-la inútil per a la seva funció. D'acord amb aquest principi, establert a l'article 5.1.c del Reglament 2016/679 del Parlament europeu i del Consell, del 27 de abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (RGPD), i pel que fa a la resta de dades personals de les persones a les què s'ha contractat de manera indefinida que figurin en la documentació reclamada, han de ser accessibles aquelles que siguin rellevants per a la finalitat de l'accés, que és permetre el control del regidor reclamant de l'actuació i decisions de l'òrgan municipal en relació amb el seu personal; per tant, estarà justificat l'accés a tota aquella informació personal que tingui rellevància per a la presa d'aquesta decisió, o que sigui rellevant per avaluar-ne l'impacte en l'organització i pressupost municipal (dades identificatives, de contacte, de formació, de mèrits i trajectòria professional, retributives, de situació laboral, per exemple), recordant el deure de reserva de l'electe reclamant. En canvi, aquelles altres dades personals que no tinguin rellevància per a la decisió presa ni efectes sobre l'organització i pressupost municipal (dades de contacte, de situació familiar, etc.) hauran de ser eliminades, en la mesura en què no resulten justificades ni adequades per a la finalitat de l'accés. Quant a les dades de les persones físiques que constin als compromisos de compra, serà aplicable el mateix principi de minimització de dades personals, de manera que es mantindran les dades identificatives del venedor, si és una persona física, per ser rellevant per al control del beneficiari de

l'activitat contractual de l'Ajuntament, però s'ometran si aquella persona física no actua en nom propi, sinó en representació d'una persona jurídica, que és la que ostenta la posició de venedora dels immobles objecte del compromís de compra i la que ha de quedar identificada com a beneficiària del contracte públic. Les dades del personal públic que actui en els contractes representant a l'Ajuntament, o que signi la documentació en exercici del seu càrrec (memòries justificatives, informes tècnics o d'intervenció, certificats d'acord o de reserva pressupostària) no s'han d'ometre, en la mesura en què són rellevants per al control de l'adequació de la decisió als criteris tècnics jurídics i pressupostaris.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes locals. Personal. Contractes. Patrimoni. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració de l'administració. Règim especial d'accés. Dades personals.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 14 de novembre de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 1030/2022, presentada per un electe local contra l'Ajuntament de Montblanc en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 13 d'octubre de 2022, l'electe reclamant presenta una instància davant l'Ajuntament de Montblanc que demana: "poder disposar de la informació relativa als següents assumptes: Conversió de contracte temporal a indefinit de la treballadora XXX. Conversió del contracte temporal de la treballadora XXX a indefinit. Compromís de compra de l'immoble esfondrat situat a la zona de l'Antic Hospital de Santa Magdalena. Compromís de compra de la finca de la Vall".
3. La Reclamació presentada el 14 de novembre de 2022 indica que l'Ajuntament no ha contestat la sol·licitud.
4. El 17 de novembre de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a l'electe reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 18 de novembre de 2022, la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Montblanc i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

6. El 9 de gener de 2023, la GAIP reitera el requeriment indicat a l'antecedent anterior. Vençut a bastament el termini indicat, no consta la recepció de la documentació requerida a l'Ajuntament.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016-, com ha estimat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG, sentència que va ser recorreguda davant del Tribunal Suprem, (rec. 3382/2020) i plenament confirmada per l'alt tribunal en la seva Sentència 312/2022, de 10 de març de 2022, que estableix jurisprudència sobre l'admissió de les reclamacions dels electes locals davant els òrgans de garantia del dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte dels règims jurídics especials d'accés prevista a la Disposició Addicional Primera.2 de les lleis bàsica i autonòmica de transparència i accés a la informació pública.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es

negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, “aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui” (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que “tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció”, amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers” (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la

documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 6 posa de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP ("La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies"). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Ajuntament amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret

d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que, com posa de manifest el fonament jurídic següent, no és previsible la concurrència de límits en la informació sol·licitada i que, a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Sobre el dret a la informació sol·licitada

És objecte d'aquesta reclamació la desatenció de la sol·licitud d'un membre electe de la corporació local d'accedir a "la informació relativa als següents assumptes: Conversió de contracte temporal a indefinit de la treballadora XXX. Conversió del contracte temporal de la treballadora XXX a indefinit. Compromís de compra de l'immoble esfondrat situat a la zona de l'Antic Hospital de Santa Magdalena. Compromís de compra de la finca de la Vall". Els termes en què es formula la sol·licitud ("la informació relativa a...") remet de manera genèrica a la documentació de què disposi l'Ajuntament en relació amb aquests assumptes, el què abasta els informes o memòries justificatives dels contractes, els acords de l'òrgan col·legiat respectius, i els propis contractes.

Els límits legals aplicables al cas són els previstos en el règim especial d'accés establert a la legislació de règim local per a l'accés dels electes a la informació de la seva corporació local, detallat en el fonament jurídic anterior, que són específics i més reduïts que els del règim general d'accés a la informació regulat a l'LTAIPBG, en atenció a la vinculació del dret a la informació dels electes amb l'exercici del dret fonamental a la representació política i al fet que queden obligats al deure de reserva respecte de la informació que pugui perjudicar a tercers o al propi consistori. Per tant, no correspon aplicar al cas el límit relatiu a la protecció de les dades personals en els termes en què es regula al règim general de l'LTAIPBG (articles 23 i 24), sinó el límit previst a la legislació de règim local relatiu a la protecció del dret a l'honor i la intimitat, el què porta, a efectes pràctics, a que es limiti l'accés a les dades personals més sensibles i connectades amb la intimitat i l'honor, com les relatives a la salut, la sexualitat, la ideologia, la vulnerabilitat social, la victimització, la comissió d'infraccions penals o administratives, i similars. Per tant, si en el contracte de les persones treballadores, o en els informes, apareixen informacions connectades amb aquests aspectes, resultarà justificat eliminar aquesta informació de l'accés de l'electe reclamant, en aplicació de l'article 164.3 TRLMRLC.

Nogensmenys, aquesta Comissió ve aplicant també al règim d'accés dels electes locals el principi de minimització en la cessió de dades personals, que portaria a evitar la cessió de dades personals no ja atenent a la naturalesa sensible o íntima de la dada, sinó considerant la seva rellevància i justificació per a la finalitat de l'accés, de manera que caldria eliminar de l'accés aquelles dades personals que no siguin necessàries, pertinents o proporcionades per a la finalitat de control de l'actuació municipal, sempre que de l'aplicació d'aquest principi no se'n desprengui un efecte que, en la pràctica, impedeixi

o demori excessivament l'accés material a la informació de l'electe fins a fer-la inútil per a la seva funció. D'acord amb aquest principi, establert a l'article 5.1.c del Reglament 2016/679 del Parlament europeu i del Consell, del 27 de abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (RGPD), i pel que fa a la resta de dades personals de les persones a les que s'ha contractat de manera indefinida que figurin en la documentació reclamada, han de ser accessibles aquelles que siguin rellevants per a la finalitat de l'accés, que és permetre el control del regidor reclamant de l'actuació i decisions de l'òrgan municipal en relació amb el seu personal; per tant, estarà justificat l'accés a tota aquella informació personal que tingui rellevància per a la presa d'aquesta decisió, o que sigui rellevant per avaluar-ne l'impacte en l'organització i pressupost municipal (dades identificatives, de contacte, de formació, de mèrits i trajectòria professional, retributives, de situació laboral, per exemple), recordant el deure de reserva de l'electe reclamant. En canvi, aquelles altres dades personals que no tinguin rellevància per a la decisió presa ni efectes sobre l'organització i pressupost municipal (dades de contacte, de situació familiar, etc.) hauran de ser eliminades, en la mesura en què no resulten justificades ni adequades per a la finalitat de l'accés.

Quant a les dades de les persones físiques que constin als compromisos de compra, serà aplicable el mateix principi de minimització de dades personals, de manera que es mantindran les dades identificatives del venedor, si és una persona física, per ser rellevant per al control del beneficiari de l'activitat contractual de l'Ajuntament, però s'ometran si aquella persona física no actua en nom propi, sinó en representació d'una persona jurídica, que és la que ostenta la posició de venedora dels immobles objecte del compromís de compra i la que ha de quedar identificada com a beneficiària del contracte públic.

Les dades del personal públic que actuï en els contractes representant a l'Ajuntament, o que signi la documentació en exercici del seu càrrec (memòries justificatives, informes tècnics o d'intervenció, certificats d'acord o de reserva pressupostària) no s'han d'ometre, en la mesura en què són rellevants per al control de l'adequació de la decisió als criteris tècnics jurídics i pressupostaris.

En aquests termes, s'estima parcialment la reclamació i es declara el dret de la persona electe reclamant a accedir als documents que obrin en poder de l'Ajuntament relatius a la conversió de contracte temporal a indefinit de les dues treballadores identificades a la sol·licitud d'informació i als compromisos de compra de l'immoble esfondrat situat a la zona de l'Antic Hospital de Santa Magdalena i de la finca de la Vall, (informes o memòries justificatives dels contractes, els acords de l'òrgan col·legiat respectius, i els propis contractes), excloent-ne prèviament les dades íntimes i les dades personals excessives o innecessàries per a la finalitat de control de les decisions i actuacions dels òrgans municipals que han portat a aquelles contractacions, d'acord amb els termes detallats en aquest fonament jurídic.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 9 de febrer de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1030/2022 i declarar el dret de l'electe reclamant a accedir als documents que obrin en poder de l'Ajuntament relatius a la conversió de contracte temporal a indefinit de les dues treballadores identificades a la sol·licitud d'informació i als compromisos de compra de l'immoble esfondrat situat a la zona de l'Antic Hospital de Santa Magdalena i de la finca de la Vall, (informes o memòries justificatives dels contractes, els acords de l'òrgan col·legiat respectius, i els propis contractes), excloent-ne prèviament les dades íntimes i les dades personals excessives o innecessàries per a la finalitat de control de les decisions i

actuacions dels òrgans municipals que han portat a aquelles contractacions, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.

2. Requerir a l'Ajuntament de Montblanc que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, i a informar a la GAIP, en aquest mateix termini, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per executar-la.
3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1030/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.